

## KÚRIA

Bfv.II.288/2015/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év szeptember hó 16. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Szekszárdi Járásbíróság 36.B.54/2012/70. számú ítéletét és a Szekszárdi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.67/2014/24. számú végzését I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I.

A Szekszárdi Járásbíróság a 2013. november 28. napján tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 36.B.54/2012/70. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett - „részben kísérleti szakban maradt” - kábítószer-kereskedelem büntetében [2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 450.000 forint vagyonelkobzásra ítélte. Rendelkezett továbbá a feltételes szabadságra bocsáthatóságról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Szekszárdi Törvényszék a 2014. szeptember 24. napján tartott tárgyaláson meghozott és 2014. október 7. napján kihirdetett 1.Bf.67/2014/24. számú végzésével az I. rendű terhelt tekintetében azzal hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, hogy a kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérlete kapcsán mellőzte a részbeniségre utalást.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által irányadónak elfogadott történeti tényállás lényege - azzal, hogy a tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolása bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős (EBH2013.B.2.ind., BH2006.392., BH2004.102.), illetve a tényállás 2. pontjában nevesítve van ugyan az I. rendű terhelt, de neki ez külön nincs felróva (lásd: elsőfokú ítélet 16. oldal 6. bekezdés) - a következő:

A mentőszolgálati ügyintéző (b-i lakos) I. rendű terhelt barátságba került a vele egyhelyütt mentődiszpécserként dolgozó, ...betegségéből már felgyógyult, de attól lefogyott és visszahízása érdekében alkalomszerűen marihuánát fogyasztó (nem b-i lakos) II. rendű terhelttel.

1. pont:

Az I. rendű terhelt (2008 októbere és 2009 márciusa között, 6 alkalommal, havonta 4 gramm, összesen) 24 gramm marihuánát adott át a II. rendű terheltnak.

3. pont:

2010. október 2-án a II. rendű terhelt a „pesti kapcsolatától” beszerzendő kábítószerrel tárgyalva telefonon kapcsolatba lépett a III. rendű terhelttel. Ennek kapcsán a II. rendű terhelt telefonon felhívta az I. rendű terhelteket, hogy 200 gramm marihuánát akar vásárolni. Az I. rendű terhelt közölte, hogy csak 150 grammot készített össze. Megbeszélték, hogy másnap találkoznak az átadás érdekében. A II. rendű terhelt 2010. október 3-án, telefonon felhívta az I. rendű terhelteket, hogy hamarosan B-en lesz. A II. rendű terhelt B-re utazott, majd telefonon felhívta a III. rendű terhelteket, hogy nemsokára otthon lesz.

Az 1. és 3. pontbeli le nem foglalt összesen 174 gramm kábítószer - becslésen alapuló - tiszta hatóanyag tartalma 0,348 gramm, ami nem éri el a csekély mennyiség felső határát (elsőfokú ítélet 14. oldal 6. bekezdés).

4. pont:

A II. rendű terhelt 2010. október 6-án, B-en 450.000 forintért 298,81 gramm marihuánát vásárolt az I. rendű terhelttől. A kábítószert a rendőrség aznap lefoglalta a II. rendű terhelttől. Ennek a totál-THC mennyisége összesen 31,56 gramm, ami a csekély mennyiség felső határának az 526 %-a, de a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak a 26,3 %-a (elsőfokú ítélet 12. oldal 6-

7. bekezdés).

Számozással el nem különített „5. pont”:

Az I. rendű terhelt vizeletéből delta-9-THC jelenlétét mutatták ki, tehát a mintavételt röviddel megelőzően, de nem ismert időpontban, ismeretlen mennyiségű és minőségű kábítószerrel fogyasztott.

A Kúria megjegyzi, hogy az alapügyben eljáró bíróságok az I. rendű terhelt terhére az 1. pontbeli 24 gramm, a 3. pontbeli 150 gramm és a 4. pontbeli 298,81 gramm marihuána átadását, illetőleg az utóbbi két esetben annak megkísérlését rótták fel (elsőfokú ítélet 16. oldal 6. bekezdés) azzal, hogy az összes alapmennyiséget egyáltalán nem, míg a tiszta hatóanyag tartalmát csak annyiban összegezték, hogy az meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mérték alsó határát (elsőfokú ítélet 16. oldal 8. bekezdés).

Megállapításra kerültek azonban a pontos összegzéshez szükséges adatok (a le nem foglalt 1. pontbeli 24 gramm és 3. pontbeli 150 gramm, összesen 174 gramm kábítószer - becslésen alapuló - tiszta hatóanyag tartalma 0,348 gramm; a lefoglalt 4. pontbeli 298,81 gramm kábítószer tiszta hatóanyag tartalma 31,56 gramm). Ily módon kiszámítható, hogy az I. rendű terhelt összesen 472,81 gramm marihuánát adott át, ennek pedig a tiszta hatóanyag tartalma 31,908 gramm. Ez egyértelművé tette, hogy valóban meghaladta a csekély mennyiség felső határát (6 gramm), de nem éri el a jelentős mérték alsó határát (120 gramm) [elsőfokú ítélet 12. oldal 5. bekezdés].

Az elsőfokú bíróság az I. rendű terhelt tekintetében (is) az elbíráláskor hatályos Btk.-t alkalmazta arra hivatkozással, hogy az a feltételes szabadságra bocsáthatóság miatt enyhébb elbírálást enged (elsőfokú ítélet 14. oldal 7. bekezdés). Ezzel a másodfokú bíróság egyetértett (másodfokú ítélet 4. oldal 4. bekezdés).

II.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata (alapítélet) ellen az I. rendű terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással a kábítószer-kereskedelem büntette tekintetében „a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése” és - törvényhelyre utalás nélkül - az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt, a jogerős marasztaló döntés megváltoztatása, a törvényeknek megfelelő határozat meghozatala érdekében.

Az indítvány ténylegesen a Be. 416. § (1) bekezdése a) pontjának 3. fordulatan, b) pontjának 1. és 2. fordulatan és c) pontján, illetőleg a Be. 373. §-a (1) bekezdésének III.a) pontján alapul.

Az I. rendű terhelt védőjének indítványa kizárólag a kábítószer-kereskedelem büntettére vonatkozik, nem érinti a kábítószer

birtoklásának vétségét.

A védő indokai szerint a bűncselekmény elkövetését mindvégig tagadó I. rendű terhelt bűnössége nem bizonyított, mert a tényállás megalapozatlan, miután a bizonyítékok ellentmondásosak vagy hiányoznak, így azok a tényállást nem támasztották alá. A tényállás helytelen ténybeli következtetéseken alapul. A bizonyítékok értékelése nem megfelelő, ennek kapcsán a bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének. A tényállás helyesbítése és kiegészítése indokolt.

A tényállás 1. pontját érintően a II. rendű terhelt vallomásai alapján legfeljebb az volna megállapítható, hogy az I. rendű terhelt négy hónapban 1-1 gramm, összesen 4 gramm marihuánát adott át a II. rendű terheltnek. A II. rendű terheltnek az I. rendű terheltet terhelő vallomásai azonban nem következetesek. A hónapok számában és a kábítószer mennyiségében eltérőek, és azt nem támasztják alá egyéb bizonyítékok.

A tényállás 3. pontja kapcsán a telefonlehallgatás kétséges bizonyíték, mert a szakértői vélemény csak valószínűsítette, hogy azon az I. rendű terhelt hangja hallható, és a II. rendű terhelt vallomásában sincs szó átadásról.

A tényállás 4. pontjánál az átadást állító II. rendű terhelt vallomását nem támasztja alá telefonlehallgatás sem.

A védő szerint téves az elbíráláskor hatályos büntető törvény alkalmazása is, mert az elkövetéskor hatályban volt büntető törvény biztosítaná az enyhébb elbírálás lehetőségét. Azt nem vitatja, hogy az azonos büntetési tételek mellett a feltételes szabadságra bocsáthatóság kérdésében az elbíráláskor hatályos Btk. enyhébb. Az elkövetéskor hatályos Btk. 90. §-ának (1) bekezdése alapján viszont végrehajtásában részben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása alkalmazható.

Enyhébb elbírálást biztosít továbbá a büntetéskiszabás körében, hogy az elkövetéskor hatályos Btké. 23. §-a értelmében a lefoglalt kábítószer a csekély mennyiség alsó határának 2,4-szeresét haladja meg, szemben az elbíráláskor hatályos Btk. 461. § (1) bekezdés c) pontjával, aminek alapján a csekély mennyiség 5-szörösét haladja meg.

A védő arra is hivatkozott, hogy az elkövetéskor hatályos Btk. alapján egyrészt a 47. §-ának (3) bekezdése szerint a terhelt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, másrészt a 45. §-ának (2) bekezdése szerint eggyel enyhébb végrehajtási fokozat határozható meg, miáltal a terhelt a büntetés kétharmad részének kitöltésével feltételes szabadságra bocsátható.

A Legfőbb Ügyészség a BF.3929/2015/1. számú átiratában a

felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás irányadó, és az nem támadható. Ennek ellenére az indítványozó kifejezetten a tényállást támadja, amikor annak megalapozatlanságát állítja, és ezzel összefüggésben a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét kifogásolja, amikor tényállási pontonként megjelöli, hogy az I. rendű terhelt büntetőjogi felelőssége miért nem állapítható meg. Ebben a részében a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt.

A Legfőbb Ügyészség szerint a védő alaptalanul hivatkozott az indokolási kötelezettség elmulasztására. Álláspontja szerint a bíróság ennek maradéktalanul eleget tett. Az I. rendű terhelt tagadásával szemben részletesen számot adott arról, hogy milyen bizonyítékokra alapozta a tényállást. A bizonyítékokat egyenként és összefüggéseiben is elemezte. Nem állt elő olyan hiányosság, amely folytán ne volna megállapítható, a bíróság mire alapozta a döntését.

A Legfőbb Ügyészség nem találta alaposnak a védő érvelését abban a részében sem, amely szerint nem az elbíráláskor hatályos büntető törvény alapján kellett volna elbírálnia az I. rendű terhelt cselekményeit. Jelezte, hogy a bíróság által helyesen hivatkozott kedvezőbb feltételes szabadságra bocsáthatóságon túl azért is kedvezőbb az I. rendű terhelt számára az új törvény, mert a fogyasztói magatartás már szubszidiárius bűncselekmény [Btk. 178. § (6) bekezdés], és mint ilyen beleolvad a kábítószer forgalomba hozatalával elkövetett cselekménybe. Ez új törvény alkalmazása viszont nem vezetett törvénysértő büntetéskiszabáshoz, ezért ebből az okból felülvizsgálatnak nincs helye.

A Legfőbb Ügyészség - miután más (feltétlen) eljárási szabálysértést sem észlelt - a megtámadott határozat tanácsülésen történő hatályában fenntartását indítványozta.

Az I. rendű terhelt és védője a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára észrevételt nem tettek.

### *III.*

*A Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati indítvány nem alapos, részben pedig törvényben kizárt.*

*1. A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amely a jogerős ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja, és nem nyújt lehetőséget a tényállás revíziójára. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozatban megállapított tényállás nem támadható [Be. 423. § (1) bekezdés]. Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak sincs helye [Be. 419. § (1) bekezdés, 388. § (2) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás*

alapulvételével vizsgálható.

*A tényálláshoz kötöttség azt jelenti, hogy felülvizsgálati eljárásban nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.*

*Az alapítélettel megállapított tényálláshoz kötöttség olyan alapvető szabály, hogy felülvizsgálati eljárásban az alapeljárásban megállapított tényállás alapján bírálendő el a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése abban az esetben is, ha a tényállás hiányos, nem kellően felderített és/vagy ellentétes az iratok tartalmával (BH 2004.102.).*

*2. A védő elsősorban az I. rendű terhelt bűnösségének a megállapítását kifogásolta.*

*A Be. 416. § (1) bekezdése a) pontjának 3. fordulata alapján helye van felülvizsgálatnak, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése miatt került sor.*

*E felülvizsgálati ok megalapozása körében a védő mindenekelőtt az irányadó tényállás, illetve a bíróság mérlegelésének helyességét támadta, a bizonyítékok mikénti mérlegelését vitatta, átértékelését célozta, és mindezen keresztül kifogásolta a bűnösség megállapítását - ami felülvizsgálati eljárásban kizárt.*

*3. A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában hivatkozott ún. feltétlen eljárási szabálysértéseken kívül eső egyéb eljárási szabálysértések - a d) pont kivételével - érdemi felülvizsgálat alapját nem képezhetik. Az irányadó tényállással ellentétes állítások ugyanígy elfogadhatatlanok, miként az is, hogy a felülvizsgálati eljárásban sor kerülhetne a tényállás helyesbítésére, kiegészítésére. Az irányadó tényálláshoz hozzátételre, vagy abból elvételre törvényes lehetőség nincs. A védő e körbe eső indokaival ezért a Kúria nem is foglalkozhatott.*

*A tényállás támadásában megnyilvánuló kizártság önmagában elutasításhoz [Be. 421. § (2) bekezdés 1. mondat 1. fordulat] vezetne, érdemi elbírálásra az indítvány egyéb érvei alapján került sor.*

*4. A Be. 416. § (1) bekezdése b) pontjának 2. fordulata alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a - bűncselekmény törvénysértő minősítésén túl - a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.*

*Az indítványozó ezt azzal indokolta, hogy tévesnek látta az elbíráláskor hatályos büntető törvény alkalmazását.*

*A védői indítvány nem vitatta, hogy a bűncselekmény büntetési tételei azonosak. Az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 282/A. §-ának (1) bekezdése szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette (aki kábítószerrel kínál,*

átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik) két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő; a Btk. 176. §-ának (1) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette (aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik) ugyancsak két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A védő azt sem vitatta, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság kérdésében már nincs azonosság. A korábbi Btk. 47. §-a (2) bekezdésének 2. tétele alapján feltételes szabadságra bocsátásnak csak akkor van helye, ha az elítélt a börtönben végrehajtandó büntetésének legalább háromnegyed részét kitöltötte; ellenben a Btk. 38. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap, ami a terhelt számára kétségtelenül kedvezőbb.

Az alapítélettel a kábítószer-kereskedelem büntettének alapesete mellett megállapított, a Btk. 178. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdésének a) pontja szerint minősített kábítószer birtoklásának vétsége két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 178. §-ának (6) bekezdése viszont kimondja, hogy aki kábítószerrel fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószerrel fogyasztás céljából megszerez vagy tart, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt ugyancsak két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az I. rendű terhelt tényállásban rögzített kábítószer-fogyasztása valójában a Btk. 178. §-ának e fordulata szerint minősül.

Az eljáró bíróságok tévesen állapították meg az I. rendű terhelt bűnösségét a kábítószer birtoklásának vétségében. Szem elől tévesztették a Btk. 178. §-ának (6) bekezdését, arra ki sem tértek. A Btk. 178. §-ának (6) bekezdésében megfogalmazott szubsidiaritás folytán, amennyiben a kábítószer-kereskedelmet elkövető egyúttal fogyaszt is a kábítószerből, kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem állapítható meg.

A Kúria tehát egyetértett a Legfőbb Ügyészség e körben kifejtett álláspontjával.

Mindezek folytán a Kúria azt állapította meg, hogy - a büntetési tételek azonossága mellett - a feltételes szabadságra bocsáthatóságot meghaladóan nem volt az enyhébb elbírálás lehetőségének kérdésében összevetendő eltérő rendelkezés a két büntető törvény között.

5. A védő felülvizsgálati indítványában az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazásának alátámasztására a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményekre hivatkozott.

A Kúria ezzel összefüggésben azt állapította meg, hogy a büntetés kiszabásának felülvizsgálatára csak a bűncselekmény törvénysértő minősítése, illetve a büntetőjog más szabályainak megsértése esetén van lehetőség (BH2006.390.).

A büntetés kiszabás önmagában a felülvizsgálat tárgyát nem képezheti (BH2005.337.III.). Nem kifogásolható a büntetés kiszabási elvek miként követése, az egyes figyelembe vett vagy figyelembe nem vett büntetés kiszabási tényezők (súlyosító és enyhítő körülmények). Nem sérelmezhető ezek megállapított nyomatéka, de még az sem, hogy a bíróság a büntetés céljának elérése érdekében az általános vagy az egyéni megelőzésnek tulajdonított inkább jelentőséget.

A büntetés - és értelemszerűen a büntetés kiszabása - akkor eshet felülvizsgálat alá, ha az - a minősítésen túl - a büntető törvény valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközve volna a nemében és/vagy mértékében törvénysértő (BH2012.239.).

A védő a korábbi Btk. kizárólagosan olyan szabályaira hivatkozott, amelyek értékelése, mérlegelése kifejezetten a büntetést kiszabó bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Ennek a mérlegelésnek a rendes jogorvoslat keretében van helye. A jogerős ügydöntő határozattal lezárt büntetőügyben az egyébként is mérlegelési jogkörben hozott döntések felülmérlegelésére a törvény már nem ad lehetőséget.

A mérlegeléssel meghozott döntések felülmérlegelésére a különleges eljárásokban sincs törvényes lehetőség. A Be. 556. §-ának 2. mondata tételesen kizárja azt, hogy a bíróság utólag határozhasson a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, ha az a Btk. 35. § (2) bekezdésén, illetve az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdésén alapul, előírva, hogy ez a rendelkezés nem pótolható, illetve nem vizsgálható felül.

A Be. 557. §-ának (1) bekezdése is csak akkor engedi a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés utólagos módosítását, ha a jogerős ítélet a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatban nem a törvénynek megfelelően rendelkezett. Ha pedig a rendelkezés megfelelt a törvénynek, az utóbb érinthetetlen. E törvényi rendelkezésekkel állnak összhangban a felülvizsgálat kapcsán már hivatkozott jogesetekkel.

A védői felülvizsgálati indítványa tehát az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény alkalmazását sérelmező részében a kifejezettekre figyelemmel nem alapos.

6. A védő indítványa szerint a bíróság elmulasztotta az indokolási kötelezettségét.

A Kúria ebben a részében újfent alaptalannak ítélte meg a védő indítványát. Nem kerülte el a figyelemét, hogy a védő e felülvizsgálati ok kapcsán is alapvetően az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítását kifogásolva állította a bíróság mulasztását.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.



*A Be. 373. § (1) bekezdésének III.a) pontja szerint hatályon kívül helyezést és új eljárásra utasítást eredményező ún. feltétlen (más megjelöléssel: abszolút) eljárási szabálysértés, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében a bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.*

*A Kúria az 1. BKv számú kollégiumi véleménye C. pontjában a Be. 373. § (1) bek. III. pont a) és b) alpontjához fűzött értelmezésének 2. pontjában kifejtette, hogy az indokolási kötelezettség megsértése fűződhet ténykérdésekhez és jogkérdésekhez. A ténykérdésekkel kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértése egyrészt nem azonos a megalapozatlanság kérdésével, másrészt akkor tekinthető elmulasztottnak, ha „nem állapítható meg belőle, mire alapította a bíróság a döntését”; a jogi indokolási kötelezettség megsértése hasonlóképpen akkor áll elő, ha „nem állapítható meg belőle, még jogi következtetés útján sem, hogy milyen jogszabályon alapul valamely büntetőjogi főkérdésben hozott döntés” - és ezáltal mindkét esetben meghiúsul az érdemi felülbírálat.*

*Ennek megfelelő az ítélkezési gyakorlat is: „Az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor eredményez feltétlen hatályon kívül helyezést és felülvizsgálatot is megalapozó eljárási szabálysértést, ha a megtámadott határozat indokolása tény vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, a bíróság mire alapozta a döntését” (EBH2011.2387. EBH2010.2210.).*

*Az indokolási kötelezettség elmulasztása révén nem vizsgálható a bűnösség megállapításának, a felmentésnek, az eljárás megszüntetésének, a büntetés kiszabásnak, illetve az intézkedés alkalmazásának anyagi jogi helyessége, azaz a bírói értékelés eredménye az indokolási kötelezettség teljesítésével kapcsolatos vizsgálatnak nem tárgya, mivel a mérlegeléssel szembeni, eltérő értékelést célzó támadás ezúton sem lehetséges, illetve az a - tényállás támadhatatlanságát előíró - Be. 423. §-a (1) bekezdésének megkerülését jelentené (BH 2012.32.).*

*Az eljáró bíróságok az alapítéletből kitűnően a szükséges és elégséges mértékben eleget tettek az indokolási kötelezettségüknek. A vádhoz kötöttség keretein belül a lefolytatott bizonyítás alapján állapították meg a történeti tényállást. A bizonyítékokat számba vették, egyenként és összességében értékelték. Az alkalmazott anyagi és eljárási jogi szabályhoz vezető következtetéseiket, azaz jogi álláspontjukat is felvázolták. Okfejtésük minden tekintetben követhető, ezáltal ellenőrizhető volt, így - az indítványban foglaltaktól eltérően - eleget tettek indokolási kötelezettségüknek.*

*7. A Kúria utal végül arra, hogy a vagyonekbevitel intézkedés [Btk. 63. § (1) bekezdés f) pont], ezért az alapítéletben a „vagyonekbevitelre ítélet” téves. A vagyonekbevitel helyesen elrendelhető és elrendelendő [lásd: Btk. 74. § (1)-(3) és (5) bekezdés, 75. § (1)-(2) bekezdés].*

*A kifejtettek alapján a Kúria, miután a felülvizsgálatot megalapozó más feltétlen eljárási szabálysértést sem észlelt - a Be. 424. §-a (1) bekezdésének 1. fordulata szerint tanácsulésen, a Be. 420. § (1) bekezdése 1. mondatának 1. fordulatának megfelelő összetételben eljárva - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot az I. rendű terhelt tekintetében - a Be. 426. §-ának megfelelően - hatályában fenntartotta.*

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. szeptember 16.

Dr. Molnár Gábor Miklós s. k. a tanács elnöke, Dr. Feleky István s. k. előadó bíró, Dr. Krecsik Eldoróda s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző  
NYM